

vendigt i disse Sager at give Adgang til Prøvelse for flere Instanser, har man stillet Forslag om, at Direktørens Afgørelse skal være endelig.

I den nugældende Lovs § 4, Stk. 9, er det fastsat, at en Arbejdsløsheds-kasses Statstilskud kan nedsættes eller bortfalde i Tilfælde af, at Kassen udviser Forsømmelighed med Hensyn til at tilstille Arbejdsanvisningskontoret de foreskrevne Til- og Afmeldinger af arbejdsløse. Da det imidlertid er mindre rimeligt, at Straffen for saadanne Forsømmeligheder, for hvilke vedkommende Tillidsmand bærer Ansvaret, skal ramme alle Kassens Medlemmer, har man foreslaaet Bestemmelsen ændret derhen, at der i et saadant Tilfælde kan paalægges den eller de forsømmelige Tillidsmænd en daglig eller ugentlig Tvangsbøde.

Til § 5.

De i § 5, Stk. 2—5, i den nugældende Lov indeholdte Bestemmelser, der tilsigter at faa de saakaldte „skjulte Blokader“ draget frem i Dagens Lys og underkastet Forhandling mellem de interesserede Parter, har efter de indvundne Erfaringer i visse Henseender været ufuldstændige. Dette gælder i saadanne Tilfælde, hvor begge Parter — eller en af dem — ikke er Medlemmer af nogen Arbejder- eller Arbejdsgiverorganisation, og hvor Direktøren derfor ikke har kunnet opfylde den ham ved Paragrafens Stk. 3 paalagte Forpligtelse til at give de interesserede Organisationer Meddelelse om Sagen, for at disse derefter kan foretage det videre fornødne.

Under Hensyn hertil har man da foreslaaet, at Direktøren i et saadant Tilfælde skal rette en direkte Opfordring til Parterne om gennem Forhandling at søge Uoverensstemmelsen bilagt. For saa vidt Parterne eller en af dem ikke ønsker at optage Forhandling, eller for saa vidt Forhandlingen ikke fører til Enighed mellem Parterne, skal der da ikke fra Direktørens Side foretages yderligere Skridt. Følgen bliver blot — ligesom i Tilfælde af, at en fagretlig Afgørelse i en Sag mellem Organisationer ikke kan opnaas —, at der ikke af den offentlige Arbejdsanvisning foretages yderligere Anvisning i det paagældende Tilfælde.

Spørgsmaalet om vedkommende Arbejderes Adgang til at oppebære Arbejdsløsheds-understøttelse i den Ledighedsperiode, der følger efter deres Vægring ved at overtage det paagældende Arbejde, behandles efter de i § 20, Stk. 4—6, indeholdte Regler.

Til § 6.

Socialraadet afgav i Februar 1926 paa Grundlag af Overvejelser, der havde fundet Sted i Socialraadets Funktionærudvalg, en Betænkning angaaende Pladsanvisning for Funktionærer.

I Betænkningen anbefalede et betydeligt Flertal af Socialraadets Medlemmer, at der gennem en Lov om Anvisning af Arbejde til Privatfunktionærer blev gennemført et almindeligt Forbud mod for Betaling at yde sin Mellekomst ved Ansættelse af Funktionærer i Haandværks-, Industri-, Transport- eller Handels- og Kontorvirksomhed. Dette Forbud rettede sig imod den Virksomhed, der udøves af de private Engageringsbureauer, der drives erhvervmæssigt, og som — efter hvad der hævdedes — udnytter den ledige Funktionærs vanskelige Stilling ved at betinge sig ublu Honorarer for deres Assistance uden i Virkeligheden at kunne byde de Pladssøgende bedre Chancer for at kunne opnaa en Stilling end de af Principal- og Funktionærorganisationerne i Almindelighed vederlagsfrit drevne Engageringskontorer.

Fra det paagældende Forbud skulde efter Forslaget under visse Betingelser undtages den Anvisning, der udøves af de nævnte Organisationskontorer, af Handlskoler, tekniske Skoler o. lign., idet denne Anvisning ikke frembyder samme Fare for Udnyttelse af Funktionærerne som de private Engageringsbureauer.

Endelig skulde der, hvis det maatte anses for nødvendigt for at tilfredsstille en tilstedeværende Trang til Anvisning, være Adgang til at give Foreninger eller Enkeltpersoner Tilladelse til at drive Pladsanvisning for Betaling i en i hvert enkelt Tilfælde nærmere angivet Udstrækning.

Et lille Mindretal af Socialraadet — bestaaende af Arbejdsgiver- og Principalrepræsentanter — vilde kunne slutte sig til det af Flertallet stillede Forslag, naar dette blev underkastet enkelte Ændringer, som man — under Hensyn til, at Betænkningen ikke har været offentliggjort — skal nævne her:

I Stk. 1., 1ste Linie, efter Ordene: „for Betaling“ foreslaas indsat: „fra de Pladssøgendes Side“.

I samme Stykkes 3die Linie foreslaas indsat efter Ordet: „Transport“ Ordene: „(ad Vej eller Jernbane)“, hvorved skulde opnaas, at Bestemmelsen ikke finder Anvendelse paa Søfartens Funktionærer.

Til Stk. 2. foreslaas føjet følgende: „Pladsanvisning for Funktionærer, af hvem